

Zwermapp

Tekst en foto Feikje Breimer

"Het zijn honingbijen, ik weet het zeker!" De voor mij onbekende man aan de telefoon is overtuigd van het gelijk van zijn vrouw. Die zag ze vliegen. Bij het ventilatierooster van de caravan. Wie lid is van onze imkervereniging kan zich laten toevoegen aan de zwermapp. Na een appje spoed een van de imkers naar de zwerm. Soms levert dat prachtige zwermen op dit zich na een stevige ruk aan een tak in de kieps laten vallen. Omkeren, laken erover en in de avond het hele volkje ophalen en huisvesten.

Wie goed luistert naar de melder haalt er al snel de beste zwermen uit. Wanneer de imker met een halve eeuw ervaring met bijen ineens niet zoveel tijd heeft voor de melding weet ik inmiddels dat ik wat argwanend moet zijn. Vorig jaar stond ik op een warme zomermiddag beteuterd te turen in de dichtgemetselde gaatjes onder een houten tuintafel. "Dat zijn metselbijen mevrouw, die doen echt niks!" Ik feliciteerde een kennis enthousiast met een nestje hommels in de muur naast de keuken. "Niks aan doen hoor!" druk ik haar op het hart. "Over een week of acht sterft het nestje uit."

Dan nog de boomhommels in de nestkastjes van de mezen. "Maar dat kastje is niet voor bijen, maar voor de mezen," moppert de eigenaar narrig.

Maar gelukkig gooit hij het nestkastje niet triomfantelijk in de vuilnisbak zoals ik zie bij een andere vogelliefhebber op foto's die via twitter voorbij komen.

De ervaren imker uit de appgroep heeft helaas geen tijd... Dus op een zomerse dag meld ik mij voor honingbijen in het ventilatierooster van de caravan. Het eerste wat ik mis is het karakteristieke geluid van een zwerm, dat intense gegons dat duizenden bijen met dezelfde missie voortbrengen. Bij het betreffende ventilatierooster mis ik dan ook die duizenden bijen. "Kijk daar vliegt er eentje!" meldt de caravanman. Er vliegt een schoonheid door de lucht. Ze heeft lange benen en vleugels en de mooiste oranje antennes ooit. Ze is van zuidelijke oorsprong, een dame Franse veldwesp.

"Dat is mijn lievelingswesp!" roep ik enthousiast. "Daar hoef je echt niet bang voor te zijn, die gaan niemand lastigvallen hier." Na wat overleg besluit ik om het nestje te transplanteren. Altijd beter dan dat er door angst een spuitbus met gif aan te pas komt.

In de loop van de avond keer ik terug om het nest met zoveel mogelijk werksters mee te nemen. Het nestje past in een halvarinebakje en ik plaats het onder de dakpannen van onze schuur. In mijn kas wonen inmiddels vier families Franse veldwesp. Nog nooit heeft eentje mij gestoken. Een volkje hangt al voor het vierde jaar onder een leeg doosje bloemzaad. Als onze ervaren imker weer geen tijd heeft ga ik met liefde op pad, ik hou wel van een verrassing. ●

Een Franse veldwesp in mijn kas past op het nest terwijl de werksters voedsel halen.